

Αθήνα, 20 Μαρτίου 2020

Αριθμ. Πρωτ.: 2

Προς: Υπουργείο Περιβάλλοντος και Ενέργειας

1. Υπουργός, κ. Κ. Χατζηδάκης
e-mail: secmin@ypen.gr
2. Υφυπουργός, κ. Γ. Θωμάς
e-mail: secdepmin.enrg@ypen.gr
3. Υφυπουργός, κ. Δ. Οικονόμου
e-mail: secdepmin.envr@prv.ypeka.gr

ΘΕΜΑ: Θέσεις του Συλλόγου Ελλήνων Μηχανικών Πολεοδομίας, Χωροταξίας και Περιφερειακής Ανάπτυξης (ΣΕΜΠΧΠΑ) για το Σχέδιο Νόμου «Εκσυγχρονισμός Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας»

Αξιότιμοι Κύριοι,

Το Σχέδιο Νόμου με τίτλο «Εκσυγχρονισμός Περιβαλλοντικής Νομοθεσίας» περιλαμβάνει σημαντικές μεταρρυθμίσεις σε 7 βασικούς τομείς: α) Περιβαλλοντική Αδειοδότηση, β) Αδειοδότηση Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας (ΑΠΕ), γ) Διαχείριση Προστατευόμενων Περιοχών, δ) Χρήσεις γης και επιτρεπόμενες δραστηριότητες για τον σχεδιασμό των Προστατευόμενων Περιοχών, ε) Ρυθμίσεις για Δασικούς Χάρτες, στ) Ρυθμίσεις για οικιστικές πυκνώσεις, ζ) Διαχείριση αποβλήτων.

Ως προς τη γενική φιλοσοφία του, το νομοσχέδιο κινείται προς θετική κατεύθυνση, εντοπίζονται ωστόσο ορισμένα ζητήματα προς βελτίωση και αποσαφήνιση. Στη συνέχεια αναλύονται οι κατ' άρθρο παρατηρήσεις του Συλλόγου, τις οποίες προσβλέπουμε να εξετάσετε κατά προτεραιότητα, ενόψει των νομοτεχνικών βελτιώσεων που θα επέλθουν με την ολοκλήρωση της δημόσιας διαβούλευσης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α

ΑΠΛΟΠΟΙΗΣΗ ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΙΚΗΣ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ

Άρθρο 1

Σε μια εποχή όπου οι τεχνολογικές εξελίξεις και περιβαλλοντικές απαιτήσεις των έργων – δραστηριοτήτων αλλάζουν πολύ πιο σύντομα από τη δεκαετία, ιδίως λόγω της κλιματικής αλλαγής, η οποία έχει σημαντική επίδραση στο περιβάλλον, η αύξηση της χρονικής διάρκειας ισχύος της ΑΕΠΟ εκτιμάται ότι δεν είναι σκόπιμη. Ο ΣΕΜΠΧΠΑ κατανοεί ότι επιχειρείται από το νομοσχέδιο η μείωση της γραφειοκρατίας και η εξομοίωση των χρόνων ισχύος των επιμέρους αδειών, ωστόσο κρίνεται σκόπιμη αντ' αυτού η μετάβαση από ένα στατικό σύστημα σε ένα ενεργό μηχανισμό περιβαλλοντικής διαχείρισης έργων και δραστηριοτήτων, το οποίο θα περιλαμβάνει διαρκή παρακολούθηση χρησιμοποιώντας κατάλληλους δείκτες, ενημέρωση, πιστοποίηση, έλεγχο και αναθεώρηση ή/και τροποποίηση (monitoring and reporting) των περιβαλλοντικών απαιτήσεων και όρων των έργων και δραστηριοτήτων όποτε απαιτείται. Στη διαδικασία αυτή, δύναται να προβλεφθεί ο σύγχρονος ρόλος του περιβαλλοντικού πιστοποιητή / ελεγκτή.

Άρθρα 2, 3 και 4

Στη λογική περιορισμού του χρόνου ελέγχου πληρότητας φακέλου, της συλλογής γνωμοδοτήσεων, της αξιολόγησης της ΜΠΕ από πλευράς της αρμόδιας περιβαλλοντικής αρχής βρίσκονται και τα άρθρα 2, 3 και 4. Θετική είναι η επιτάχυνση των διαδικασιών έγκρισης με την επιφύλαξη της εφαρμογής στα

πραγματικά δεδομένα. Το σημείο για το οποίο διατυπώνεται προβληματισμός, είναι η περίπτωση άπρακτης παρέλευσης της προθεσμίας, κατά την οποία οι γνωμοδοτήσεις των φορέων που δεν υποβλήθηκαν θεωρούνται θετικές, χωρίς καμία άλλη πρόβλεψη. Παρ' όλο που γραφειοκρατικά γίνεται κατανοητή η σκοπιμότητα, τίθεται θέμα διασφάλισης της προστασίας του περιβάλλοντος και ασφάλειας δικαίου για τις επενδύσεις και τους φορείς λειτουργίας κάθε έργου. Αντίθετα, θα ήταν σκόπιμο να διασφαλίζεται διοικητικά η υποχρεωτικότητα στην ανταπόκριση των φορέων και άλλων κρατικών δομών, αντί να νομιμοποιείται η μη ανταπόκριση.

Άρθρο 5

Δεν γίνεται κατανοητή η σκοπιμότητα της κατάργησης, με το άρθρο αυτό, σημαντικών κεφαλαίων / υποκεφαλαίων:

1) των μελετών ανανέωσης ΑΕΠΟ: «β) συνοπτική περιγραφή παραμέτρων της υφιστάμενης κατάστασης περιβάλλοντος που έχουν μεταβληθεί κατά τη διάρκεια ισχύος της προς ανανέωση ΑΕΠΟ» και «δ) προτάσεις για τροποποίηση όρων και περιορισμών εφόσον προκύπτουν από τυχόν τροποποιήσεις ή προσθήκες νομοθετικών ρυθμίσεων που αφορούν στο περιβάλλον κατά την περίοδο μεταξύ της έκδοσης της ΑΕΠΟ και της κατάθεσης του φακέλου ανανέωσης ή τα στοιχεία του προγράμματος παρακολούθησης ή των ελέγχων».

2) των μελετών τροποποίησης ΑΕΠΟ: «β) Τα στοιχεία περιγραφής της υφιστάμενης κατάστασης του φυσικού και του ανθρωπογενούς περιβάλλοντος, μόνο σε σχέση με την αιτούμενη τροποποίηση του έργου ή της δραστηριότητας».

3) της δέουσας εκτίμησης επιπτώσεων της Ειδικής Οικολογικής Αξιολόγησης για έργα και δραστηριότητες κατηγορίας Α: «δ) ποιοτικά και ποσοτικά στοιχεία σχετικά με το αν διασφαλίζεται η ακεραιότητα των περιοχών. Σε περίπτωση εκτίμησης πιθανών σημαντικών αρνητικών επιπτώσεων, παρατίθενται με ανάλογη τεκμηρίωση τα αναγκαία μέτρα για την αποτροπή και ελαχιστοποίηση ώστε να διασφαλίζεται η ακεραιότητα της περιοχής. Σε περίπτωση που δεν είναι δυνατόν να διασφαλιστεί η ακεραιότητα της περιοχής παρατίθενται, με ανάλογη τεκμηρίωση και σύμφωνα με τα προβλεπόμενα στο άρθρο 10 του παρόντος, τα αναγκαία μέτρα αντιστάθμισης των αρνητικών επιπτώσεων».

Άρθρο 6

Εκτιμούμε ότι θα πρέπει να διασφαλιστεί η κατάλληλη στελέχωση των Συμβουλίων για την επαρκή κάλυψη θεμάτων σχετικών με τα ζητήματα που κάλυπταν οι αρμόδιες διευθύνσεις και υπηρεσίες που πλέον εξαιρούνται από τις αποφάσεις όπως η Διεύθυνση Δασών, η Διεύθυνση Πολιτισμού (Αρχαιολογία) και η Διεύθυνση Αγροτικών Υποθέσεων.

Άρθρο 7

Θετική είναι η δυνατότητα εμπλοκής πιστοποιημένων αξιολογητών ΜΠΕ. Επισημαίνεται ωστόσο ότι είναι απαραίτητο να συνοδευτεί η ρύθμιση με ένα ισχυρό σύστημα / **μηχανισμό διασφάλισης της ανεξαρτησίας** τους, ώστε να πληρούνται οι προβλέψεις της Οδηγίας 2011/92. Ενδεχομένως δύναται να αξιοποιηθούν παραδείγματα από το εξωτερικό ή/και συστήματα / μηχανισμοί όπως αυτό με το οποίο ρυθμίζεται η ανεξαρτησία των ορκωτών ελεγκτών / λογιστών (κώδικας δεοντολογίας, διαπίστευση, κυρώσεις, κ.α.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ ΑΔΕΙΟΔΟΤΗΣΗΣ Α.Π.Ε. - Α΄ ΦΑΣΗ

Το κεφάλαιο αυτό μεταρρυθμίζει την υφιστάμενη διαδικασία αδειοδότησης σύμφωνα με τις τρέχουσες συνθήκες και επιχειρείται η απλούστευση της διαδικασίας εξέτασης των αιτήσεων της Α΄ φάσης αδειοδότησης καθώς και η αυτοματοποίηση της εξέτασής τους.

Εκτιμούμε ότι με το παρόν Σχέδιο Νόμου θα πρέπει να αντιμετωπιστεί το πρόβλημα που έχει προκύψει και αφορά τα συνοδευτικά δικαιολογητικά της αίτησης για χορήγηση άδειας παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας. Σύμφωνα με τον Κανονισμό Έκδοσης Αδειών Παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ΑΠΕ και ΣΗΘΥΑ (Ν. 2373/2011) οι υποψήφιοι επενδυτές που υποβάλλουν στη Ρ.Α.Ε. αιτήσεις για άδειες (κυρίως φωτοβολταϊκών σταθμών) δεν υποχρεώνονται να προσκομίσουν τίτλους ιδιοκτησίας ή συμφωνητικά μίσθωσης γης και συνοδευτικό τοπογραφικό διάγραμμα σε Ε.Γ.Σ.Α. μαζί με την αίτησή τους, με αποτέλεσμα αρκετοί πολίτες να διαπιστώνουν ότι εν αγνοία τους έχουν «δεσμευτεί» οι ιδιοκτησίες του από υποψήφιους επενδυτές. Γι' αυτό το λόγο προτείνουμε στο άρθρο 11 παρ. 3 να συμπληρωθεί ότι για το παραδεκτό της αίτησης πρέπει μαζί με την υποβολή της για άδεια παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας να προσκομιστούν υποχρεωτικά εκτός των υπόλοιπων δικαιολογητικών και α) μεταγεγραμμένοι τίτλοι ιδιοκτησίας ή συμφωνητικά μίσθωσης αγρών στα οποία θα αναφέρονται ρητώς τα στοιχεία του προσκομιζόμενου τοπογραφικού διαγράμματος σε Ε.Γ.Σ.Α. και β) τοπογραφικό διάγραμμα σε Ε.Γ.Σ.Α. με υπογεγραμμένη δήλωση υλοποίησης ορίων από τον ιδιοκτήτη ή ενοικιαστή. Το μέτρο αυτό προτείνουμε να έχει αναδρομική ισχύ για όλες τις εκκρεμείς αιτήσεις.

Άρθρο 13

Το Ειδικό Χωροταξικό Πλαίσιο (ΕΧΠ) για τις ΑΠΕ, ορίζει ως D τη διάμετρο ρότορα της εγκατεστημένης ανεμογεννήτριας (ο οποίος παρά τις τεχνολογικές αλλαγές παραμένει έως σήμερα με βάση το ΕΧΠ των ΑΠΕ $D=85m$), βάσει του οποίου γίνεται ο υπολογισμός της ισοδύναμης A/Γ (άρθρο 2). Στο παρόν άρθρο του Νομοσχεδίου, ορίζονται νέα, ειδικότερα κριτήρια για την απόσταση μεταξύ των ανεμογεννητριών καθώς και για τα όρια του πολυγώνου, με βάση τη μεγαλύτερη διάμετρο των γειτονικών ανεμογεννητριών (D), σε μία προσπάθεια εισαγωγής ειδικότερων χωροταξικών κριτηρίων όχι ως προς την ενδεδειγμένη θέση του αιολικού σταθμού, αλλά ως προς την εσωτερική του οργάνωση.

Οι ρυθμίσεις που εισάγονται για τις ανεμογεννήτριες, αν και αξιολογούνται ως αναγκαίες, ενδέχεται να προκαλέσουν προβλήματα κατά την εφαρμογή των υφιστάμενων κριτηρίων των αποστάσεων για τη διασφάλιση της λειτουργικότητας και απόδοσης των αιολικών εγκαταστάσεων, ενώ, εξίσου σημαντική -και σε σημαντικό βαθμό αδιερεύνητη- αξιολογείται η επίπτωση σε σχέση με την εφαρμογή των κριτηρίων ένταξης των αιολικών εγκαταστάσεων στο τοπίο. Υπάρχει συνεπώς ζήτημα τόσο για την επενδυτική δραστηριότητα όσο και για το φυσικό περιβάλλον και για το τοπίο από την εισαγωγή τέτοιου τύπου-οριζόντιων ρυθμίσεων που δεν λαμβάνουν χώρα κατόπιν επιστημονικά τεκμηριωμένων διαπιστώσεων και ολοκληρωμένου σχεδιασμού. Επισημαίνεται ότι ούτε η αιτιολογική έκθεση επεξηγεί το συγκεκριμένο ζήτημα.

Στο πλαίσιο των ανωτέρω, και δεδομένης της επικείμενης αναθεώρησης του Ειδικού Χωροταξικού Πλαισίου των ΑΠΕ, αξιολογείται ότι όλες οι ανωτέρω - σημαντικές- ρυθμίσεις και τροποποιήσεις, θα πρέπει να επέρχονται κατόπιν συστηματικής μελέτης και αξιολόγησης και βάσει επιστημονικών στοιχείων, δεδομένων και μετρήσεων, που η επιστήμη της χωροταξίας και το κατάλληλο επιστημονικό προσωπικό μπορούν με σχετική ευκολία -πλέον- να επεξεργαστούν (χρήση μοντέλων προσομοίωσης, αξιοποίηση δεδομένων από υφιστάμενα αιολικά κοκ.). Είναι σημαντικό να γίνει αντιληπτό ότι η εισαγωγή τέτοιου τύπου ρυθμίσεων επιφέρει με έμμεσο τρόπο επιδράσεις και σε άλλες χωροταξικές παραμέτρους οι οποίες δεν έχουν διερευνηθεί στο πλαίσιο συστηματικής μελέτης (domino effect).

Στο πλαίσιο των ανωτέρω εισηγούμαστε την κατά προτεραιότητα σύνταξη των εκθέσεων αξιολόγησης του υφιστάμενου ΕΧΠ των ΑΠΕ και σε παράλληλο χρόνο την επίσπευση των διαδικασιών αναθεώρησης ώστε να ληφθεί μέριμνα με τεκμηριωμένο τρόπο για όλα τα παραπάνω ζητήματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Στο κεφάλαιο αυτό προτείνεται αναδιοργάνωση τόσο του Εθνικού Κέντρου Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης (ΕΚΠΑΑ) με την μετονομασία του σε Οργανισμό Φυσικού Περιβάλλοντος και Κλιματικής Αλλαγής (ΟΦΥΠΕΚΑ) όσο και των 36 Φορέων των Προστατευόμενων Περιοχών που ξανασυστήνονται σε 24 Μονάδες Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών.

Σημαντική και θετική παρέμβαση είναι η αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας των Μονάδων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών του άρθρου 36. Αυτό που δεν είναι κατανοητό ούτε από το νομοσχέδιο, ούτε από τον Πίνακα Ι είναι η χωρική αρμοδιότητα των Μονάδων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών.

Άποψη του ΣΕΜΠΧΠΑ είναι ότι η χωρική αρμοδιότητα των Μονάδων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών δεν θα πρέπει να οριστεί βάσει διοικητικών κριτηρίων, π.χ. ένας φορέας ανά Δήμο ή ανά Περιφέρεια, αλλά η κάθε Μονάδα Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών να διαχειρίζεται εξ' ολοκλήρου μία ή περισσότερες προστατευόμενες περιοχές ανεξάρτητα από τυχόν διοικητικά όρια.

Θετική είναι η εμπλοκή των ενδιαφερόμενων μερών (stakeholders). Επισημαίνεται πως δεν είναι σημαντικός μόνο ο χαρακτηρισμός των προστατευόμενων περιοχών, αλλά και η επίτευξη της αποτελεσματικής διαχείρισης των περιοχών αυτών. Σε πανευρωπαϊκό επίπεδο αυτά είναι τα πιο προβληματικά σημεία στην εφαρμογή του ΦΥΣΗ 2000.

Επιπλέον, δεν αποσαφηνίζεται με ποιον τρόπο θα γίνεται η φύλαξη και η προστασία των προστατευόμενων περιοχών, ιδίως των θαλάσσιων οικοσυστημάτων που απαιτείται θαλάσσιος εξοπλισμός (σκάφη κ.α.).

Τέλος, προβληματισμό δημιουργεί η κατάργηση της αρμοδιότητας των Φορέων Διαχείρισης Προστατευόμενων Περιοχών (ΦΔΠΠ) του Ν. 4519/2018 για την παροχή αιτιολογημένων γνωμοδοτήσεων κατά τη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης των έργων και των δραστηριοτήτων που εμπίπτουν στις προστατευόμενες περιοχές ευθύνης τους ή των έργων και δραστηριοτήτων οι επιπτώσεις των οποίων επηρεάζουν, άμεσα ή έμμεσα, το προστατευτέο αντικείμενο. Οι ΦΔΠΠ δύναται ή θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να δύνανται να εκφέρουν τεκμηριωμένη άποψη για το αν ένα σχεδιαζόμενο έργο είναι πιθανό να διακυβεύσει την ακεραιότητα του οικείου οικοτόπου. Με το Σχέδιο Νόμου, η συγκεκριμένη αρμοδιότητα έχει καταργηθεί πλήρως από το σύστημα αδειοδότησης έργων εντός των περιοχών του δικτύου Natura 2000 όσον αφορά τους ΦΔΠΠ ή τα διάδοχα σχήματά τους.

Άρθρο 32

Δεδομένων των αρμοδιοτήτων αλλά και του πολύ σημαντικού σκοπού και ρόλου που καλείται να επιτελέσει ο ΟΦΥΠΕΚΑ, ο ΣΕΜΠΧΠΑ θα ήθελε να επισημάνει την αναγκαιότητα να δοθεί έμφαση στο κατάλληλα καταρτισμένο προσωπικό που θα στελεχώσει τον νέο Οργανισμό, καθώς και στους εξωτερικούς συνεργάτες που θα κληθούν να συνδράμουν το έργο του.

Στο πλαίσιο αυτό, θα θέλαμε να σας επισημάνουμε ότι οι Μηχανικοί Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Ανάπτυξης είναι από τις ελάχιστες ειδικότητες Μηχανικών της χώρας που αναπτύσσουν -πέρα από τις εξειδικευμένες γνώσεις στο πλαίσιο του προγράμματος σπουδών- ειδική επαγγελματική κατάρτιση και ευρεία ενασχόληση σε όλα, ανεξαιρέτως, τα ειδικότερα επιστημονικά αντικείμενα και πεδία στα οποία αναμένεται να αναπτύξει δράσεις ο ΟΦΥΠΕΚΑ (προστατευόμενες περιοχές, φυσικό περιβάλλον, βιοποικιλότητα, κλιματική αλλαγή, αλλαγές χρήσεων γης κοκ.).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Δ

ΖΩΝΕΣ ΕΝΤΟΣ ΠΡΟΣΤΑΤΕΥΟΜΕΝΩΝ ΠΕΡΙΟΧΩΝ

Η μεταρρύθμιση του νομοσχεδίου ως προς το σύστημα χρήσεων γης διατηρεί την ίδια φιλοσοφία με το ΠΔ 59/2018 συμπληρώνοντας ή τροποποιώντας σε κάποια σημεία το ΠΔ. Σε γενικές γραμμές οι μεταρρυθμίσεις του νομοσχεδίου ως προς το σύστημα χρήσεων γης είναι θετικές.

Η σημαντική καινοτομία που εισάγει το νομοσχέδιο είναι η εναρμόνιση των κατηγοριών των πολεοδομικών χρήσεων γης (ΠΔ 59/2018) με τις κατηγορίες περιοχών προστασίας της φύσης (Ν. 1650/1986 και Ν. 3937/2011) και η απόδοση γενικών και ειδικών χρήσεων γης στις προστατευόμενες περιοχές.

Ωστόσο, ακόμη μεγαλύτερη καινοτομία και χρησιμότητα θα είχε η εναρμόνιση και αντιστοίχιση των κατηγοριών χρήσεων γης με τους Κωδικούς Αριθμούς Δραστηριότητας (ΚΑΔ), όπως αυτοί αναφέρονται στην Εθνική Ονοματολογία Οικονομικών Δραστηριοτήτων. Η εναρμόνιση και αντιστοίχιση των πολεοδομικών χρήσεων γης, κατηγοριών περιοχών προστασίας και των κωδικών αριθμών δραστηριότητας σε ένα ενιαίο σύστημα εκτιμάται ότι θα επιτρέψει την ενιαιοποίηση της ορολογίας σε παράλληλα θεσμικά συστήματα (περιβαλλοντικό, χωρικό, οικονομικό).

Το ζήτημα της «ενιαίας ορολογίας» ή αλλιώς «κοινής γλώσσας», αποτελεί κατά τη γνώμη μας ένα από τα σημαντικότερα θέματα για τη «συνεργασία» μεταξύ των διαφόρων πολιτικών.

Άρθρο 44

Σε ότι αφορά τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης στη «Ζώνη προστασίας της φύσης» εκτιμάται ως υπερβολική η δόμηση που επιτρέπεται εντός της χρήσης γης «Αναψυκτήρια μέχρι 200 τ.μ.» και προτείνεται να τεκμηριωθεί η σκοπιμότητα του μεγέθους του επιτρεπόμενου εμβαδού δόμησης καθώς και να αφορά αποκλειστικά τις ανάγκες εξυπηρέτησης της συγκεκριμένης ζώνης.

Σε ότι αφορά τις επιτρεπόμενες χρήσεις γης στη «Ζώνη διαχείρισης οικοτόπων και ειδών» εκτιμάται ως υπερβολική η δόμηση που επιτρέπεται στις εξής κατηγορίες χρήσεων:

- Εκπαίδευση (Τα κτίρια ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων πρέπει να έχουν μέγιστη συνολική επιφάνεια δόμησης μέχρι 1.500 τ.μ.),
- Πολιτιστικές εγκαταστάσεις μέχρι 1.200 τμ,
- Υπεραγορές τροφίμων οι οποίες πρέπει να έχουν μέγιστη συνολική επιφάνεια δόμησης μέχρι 1.500 τ.μ. (ν. 4315/2014),
- Εστίαση μέχρι 200 τ.μ.,
- Αναψυκτήρια μέχρι 200 τ.μ.,
- Τουριστικά καταλύματα μέχρι 150 κλίνες, εγκαταστάσεις ειδικής τουριστικής υποδομής και λοιπές τουριστικές επιχειρήσεις (ν. 4276/2014),

Επίσης στη χρήση «Εμπορικά καταστήματα» δεν αναφέρεται καθόλου μέγιστη δόμηση.

Καθώς η «Ζώνη διαχείρισης οικοτόπων και ειδών» αποτελεί προστατευόμενη περιοχή με βάση την κείμενη νομοθεσία οι εν λόγω περιορισμοί δεν αιτιολογούνται επαρκώς. Σε κάθε περίπτωση κρίνεται σκόπιμη η περαιτέρω τεκμηρίωση των ειδικότερων μεγεθών που ορίζονται.

Άρθρο 46

Με το Σχέδιο Νόμου οι προστατευόμενες περιοχές χαρακτηρίζονται πλέον ως:

- Περιοχές Προστασίας Οικοτόπων και Ειδών (ΠΠΟΕ)
- Εθνικά πάρκα
- Καταφύγια άγριας ζωής
- Προστατευόμενα Τοπία και Φυσικοί Σχηματισμοί

Προβληματισμό δημιουργεί η παράγραφος που αναφέρει «Στις περιοχές της παρ. 2, στο βαθμό που δεν συμπίπτουν εδαφικά με περιοχές της παρ. 1, όπως και στις εκτάσεις της παρ. 3 του άρθρου 18 του παρόντος, ορίζονται χρήσεις γης είτε από τις παραπάνω, είτε από τις λοιπές γενικές κατηγορίες χρήσεων του π.δ. 59/2018.». Πρακτικά με τη διάταξη αυτή στις εκτάσεις των Εθνικών Πάρκων, των Καταφυγίων Άγριας Ζωής και των Προστατευμένων Τοπίων και Φυσικών Σχηματισμών που δεν εμπίπτουν στο δίκτυο Natura, δύναται να ορίζονται **όλες οι γενικές κατηγορίες χρήσεων γης** χωρίς να υπάρχει κανένας περιορισμός, με κίνδυνο την υποβάθμιση των οικοσυστημάτων τους. Υπάρχουν χρήσεις γης όπως παραγωγικές δραστηριότητες υψηλής όχλησης κ.α. που θα πρέπει να προβλεφθεί ότι εξαιρούνται από τις τρεις κατηγορίες περιοχών προστασίας. Στο πλαίσιο αυτό, προτείνουμε να υπάρξουν άμεσα μελετητικές εργασίες για τις περιοχές που ενώ έχουν θεσμοθετηθεί ως προστατευόμενες περιοχές της παρ. 2 εντούτοις δεν εντάσσονται στο δίκτυο Natura, προκειμένου να διερευνηθούν ειδικότεροι παράμετροι (έκταση αυτών των περιοχών, ειδικότεροι λόγοι για τους οποίους δεν εντάσσονται στο πλαίσιο των Natura) και βάσει αυτών των μελετών να διερευνηθούν και να προταθούν οι ειδικότερες επιτρεπόμενες κατηγορίες χρήσεων.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ε

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΔΑΣΙΚΟΥΣ ΧΑΡΤΕΣ

Άρθρο 48 παρ. 7

Προτείνουμε η βεβαίωση ότι το ακίνητο είναι αυτό ως προς το οποίο έχουν γίνει δεκτές οι υποβληθείσες αντιρρήσεις κατά του περιεχομένου του δασικού χάρτη να μπορεί να αποτελεί και ξεχωριστό έγγραφο-βεβαίωση το οποίο, με βάση το εκπονηθέν τοπογραφικό διάγραμμα, να μπορεί να εκδίδει ο κατά περίπτωση αρμόδιος μηχανικός (και όχι μόνο ο συντάκτης του τοπογραφικού διαγράμματος).

Άρθρο 48 παρ. 8

Κρίνεται ως θετική η πρόβλεψη ότι οι κυρωμένοι δασικοί χάρτες θα μπορούν να αναμορφώνονται με τη διόρθωση σφαλμάτων εξαιτίας παραλείψεων της διοίκησης. Έχει εμπειρικά διαπιστωθεί ότι οι κυρωμένοι ή μη κυρωμένοι δασικοί χάρτες με τον τρόπο που εκπονήθηκαν σε πολλές περιπτώσεις έχουν συμπεριλάβει εσφαλμένα μη δασικές εκτάσεις ως δάση και δασικές περιοχές.

Άρθρο 49 παρ. 1

Δεδομένων των ισχυόντων επαγγελματικών δικαιωμάτων των ειδικοτήτων μηχανικών (ΠΔ 99/2018) αλλά και του γνωστικού και επιστημονικού πεδίου τους, θα πρέπει να αντικατασταθεί η παράγραφος ως εξής:

«Το τρίτο και τέταρτο εδάφιο της παρ. 1 άρθρου 18 του ν. 3889/2010 αντικαθίστανται ως εξής:

“Οι Επιτροπές Εξέτασης Αντιρρήσεων αποτελούνται από:

α) έναν (1) δασολόγο, υπάλληλο του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή φορέα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, ως πρόεδρο,

β) έναν (1) δικηγόρο τουλάχιστον παρ’ εφέταις υποδεικνυόμενο από τον οικείο δικηγορικό σύλλογο ή έτερο δικηγορικό σύλλογο της Επικράτειας, με τον αναπληρωτή του,

γ) έναν (1) πολιτικό μηχανικό ή αγρονόμο – τοπογράφο μηχανικό **ή μηχανικό χωροταξίας, πολεοδομίας και ανάπτυξης**, υποδεικνυόμενο από το οικείο τεχνικό επιμελητήριο, ως μέλη.

Με την απόφαση συγκρότησης ορίζεται και ο Γραμματέας της ΕΠ.Ε.Α. με τον αναπληρωτή του, οι οποίοι μπορεί να είναι υπάλληλοι του Δημοσίου ή Ν.Π.Δ.Δ. ή φορέα του ευρύτερου δημόσιου τομέα, όπως αυτός οριοθετείται από τις διατάξεις του άρθρου 1 του ν. 1256/1982”».

Δεν είναι κατανοητό για ποιο λόγο μέλος της επιτροπής εξέτασης αντιρρήσεων κατά του περιεχομένου των δασικών χαρτών να έχει δικαίωμα υπογραφής τοπογραφικού διαγράμματος αφού η εξέταση των αντιρρήσεων γίνεται βάσει κατάλληλης κλίμακας αεροφωτογραφικού ή χαρτογραφικού υλικού, μελετών φωτοερμηνείας, πρόσφατων και ιστορικών αεροφωτογραφιών, τεχνικών εκθέσεων, διοικητικών πράξεων και άλλων πράξεων και λοιπών διαθέσιμων στοιχείων της δασικής υπηρεσίας.

Εκτιμάται ότι η διάταξη αντίκειται στην οικονομική ελευθερία και την ισότητα στην οικονομική ελευθερία, καθώς περιορίζει την άσκηση επαγγελματικής δραστηριότητας για τους Μηχανικούς Χωροταξίας, Πολεοδομίας και Ανάπτυξης που και ανήκει στο γνωστικό τους πεδίο, και στα επαγγελματικά τους δικαιώματα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ ΣΤ

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΟΙΚΙΣΤΙΚΕΣ ΠΥΚΝΩΣΕΙΣ

Εφόσον η εξαίρεση των οικιστικών πυκνώσεων από τους δασικούς χάρτες κρίθηκε ως αντισυνταγματική με την απόφαση ΣΤΕ 685/2019, το Σχέδιο Νόμου επιχειρεί να δώσει τη δυνατότητα τακτοποίησης των κτισμάτων μέσω αίτησης και παραβόλου στην ιστοσελίδα του «Ελληνικό Κτηματολόγιο».

Στο άρθρο 53 προτείνεται η σύνταξη οικονομοτεχνικών μελετών που να «*καταγράφεται ο αριθμός, το εμβαδόν και η κάλυψη των κτιρίων και κατασκευών...*» [*...η ημερομηνία κατασκευής τους...*] [*...η χρήση τους και η ενδεχόμενη χωρική κατανομή τους σε οικιστικές πυκνώσεις...*] [*...και αναλύονται οι οικονομικές, κοινωνικές και περιβαλλοντικές συνέπειες τόσο σε περίπτωση κατεδάφισης, όσο και σε περίπτωση προσωρινής διατήρησης των αυθαίρετων κατασκευών*].

Τα αντικείμενα μελέτης που αναφέρονται παραπάνω είναι άτοπο να μελετηθούν με οικονομοτεχνική μελέτη. Αυτά τα αντικείμενα μελέτης αφορούν και εντάσσονται άμεσα στον πολεοδομικό / χωρικό σχεδιασμό της εκάστοτε περιοχής. Η μελέτη αυτή, μπορεί να θεωρηθεί μια μελέτη χωρικών επιπτώσεων, πού από τη φύση της περιλαμβάνει και την εξέταση του οικονομικού, χωρικού, κοινωνικού και περιβαλλοντικού αντίκτυπου.

Παραμένουμε στη διάθεσή σας για κάθε περαιτέρω διευκρίνιση και συνεργασία.

Με εκτίμηση,

Η Πρόεδρος

Ο Γεν. Γραμματέας

Αιμιλία Αλεξανδροπούλου

Νικόλαος Κουκούλας

Τηλέφωνα επικοινωνίας:

Αιμιλία Αλεξανδροπούλου (Πρόεδρος ΔΣ): 6978005127

Νίκος Κουκούλας (Γεν. Γραμματέας ΔΣ): 6984320640, e-mail: grammateia@chorotaxia.gr